

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 19 de febrer de 2019

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000149/2017 seguida pels presumptes delictes major d'amenaques condicionals d'un mal constitutiu de delictes, i menors continuat d'amenaques no condicionals, continuat d'injúries a un funcionari en l'exercici de les seves funcions i continuat de resistència i desobediència greu als agents de l'autoritat, contra F. V. G., nascut el dia 25 de juliol de 1991 a Andorra La Vella, fill de Félix i de Montserrat, de nacionalitat andorrana, i defensat per la lletrada Sra. Neus Vives Armengol, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan Alis Salguero i actuant de ponent i redactor de la sentència, la magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER.- SÓN FETS PROVATS: El mati del dia 23 d'octubre de 2016, el processat F. V. G., nascut el dia 25 de juliol de 1991, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, trobant-se a l'interior de l'apartament núm. 619 de l'Ed. Lake Plàcid, situat a la Plaça dels Vaquers del Pas de la Casa, s'interposà en el control i la posterior detenció del seu cosí, B. V. M., que estava duent a terme una patrulla del Servei de Policia per raó d'un maltractament en l'àmbit domèstic, tot adreçant-se als agents de policia dient-los "*Eh, cabrones de mierda!! Dejar a mi primo en paz, hijos de puta, quien os habéis pensado que sois, iros de aquí o os parto la cara, cabrones*", i intentant evitar la contenció mecànica per part dels agents de l'ordre sobre la persona controlada,

agafà a un dels agents per l'esquena i s'interposà entre aquests i la persona controlada, forcejant i entorpint la intervenció, havent-lo de fer recular els agents en diverses ocasions per poder retenir i emmanillar al seu cosí B. V. M..

Un cop controlada i emmanillada aquesta darrera persona, i ja a l'exterior del domicili, els agents de policia intentaren interpel·lar al processat F. V. G., no obstant aquest darrer tancà la porta del domicili de manera brusca, cridant: *“Que os jodan maderos de mierda que os den por el culo, os voy a matar, vais a pagar lo que le habéis hecho a mi primo, estáis muertos”*.

Tenint en compte la situació, els agents de policia traslladaren al detingut B. V. M. al despatx local del Pas de la Casa, lloc on moments després es personà el processat F. V. G., exigint explicacions sobre la detenció del seu cosí, moment en que els agents el van voler interpel·lar de nou, marxant però corrents el processat fent cas omís a les indicacions d'aturar-se, fins que finalment va ésser interceptat i detingut al Carrer del Maià de la mateixa vila del Pas de la Casa; en el moment del control, el processat F. V. G. oposà resistència forcejant amb els agents.

Durant el seu trasllat al despatx de Policia del Pas de la Casa, el processat F. V. G. s'adreçà als agents de Policia dient-los-hi *“cerdos de mierda os vais a enterar, tengo familia en la policía y os voy a empujar, cerdos, estáis muertos, pedazos de mierda”*, calmant-se posteriorment.

RESULTANT SEGON.- El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius d'un delictes major d'amenaques condicionals d'un mal constitutiu de delictes tipificat a l'article 140.1 del CP, i dels delictes menors continuat d'amenaques no condicionals, continuat d'injúries a un funcionari en l'exercici de les seves funcions i continuat de resistència i desobediència greu a l'autoritat, tipificats, respectivament, als articles 143, 174 i 397 del Codi Penal.

Considera l'acusat F. V. G. responsable penal en concepte d'autor i demana aplicar l'agreujant d'ésser el subjecte passiu funcionari en l'exercici de les seves funcions, prevista a l'article 30.9 del Codi Penal en relació al delictes majori menor d'amenaques.

Sol·licita se li imposi una pena de setze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, i el pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc a declarar la responsabilitat civil derivada.

A l'acte de la vista oral confirma i ratifica el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT TERCER.- La defensa de l'acusat, la lletrada Sra. Neus Vives Armengol, discrepa del relat de fets i qualificació jurídica del Ministeri Fiscal.

Al·lega que l'acusat, el Sr. F. V. G., sempre ha negat haver amenaçat, injuriat, insultat o oposat resistència als agents de policia, corroborant la seva declaració les manifestacions dels testimonis que eren al lloc dels fets ocupant el mateix apartament on es produïren.

Considera que són versions totalment oposades i demana la seva lliure absolució.

CONSIDERANT PRIMER.- Els fets declarats provats i que han estat objecte d'acusació no són constitutius del delictes major d'amenaçes condicionals, tipificat a l'article 140.1 del Codi Penal, que castiga amb una pena de presó de tres mesos a tres anys *"qui amenaci una persona de causar un mal constitutiu d'un delictes major o d'un delictes contra la integritat física exigint qualsevol condició, lícita o il·lícita"*.

La única expressió que apareix al relat fàctic susceptible de ser considerada com a condició es *"...iros de aquí o os parto la cara..."* manifestació que no té entitat suficient per a constituir el delictes major que reclama el Ministeri Fiscal, màxim quan l'objecte de dita acció són un agents de policia en l'exercici de les seves funcions, persones especialment entrenades i preparades per a confrontar i dirimir situacions conflictives.

No obstant, aquest Tribunal sí considera constituït el delictes menor d'amenaçes no condicionals de l'article 143 el mateix text legal, per quan de manera reiterada al llarg de la intervenció dels agents per un cas de violència domèstica que afectava al cosí de l'acusat, aquest manifestà la seva oposició a la dita intervenció, insultant i injuriant als agents, entorpi el control i detenció del seu cosí tot dient *"...os voy a matar, vais a pagar lo que le habéis hecho a mi primo, estáis muertos"*. No s'aprecia però la continuïtat delictiva en aquest supòsit reclamada pel ministeri fiscal.

Els fets declarats provats són així mateix constitutius dels delictes menors d'injúries a un funcionari en l'exercici de les seves funcions, de l'article 174 del Codi Penal, per les expressions proferides com *"cabrones de mierda,... hijos de puta,... cabrones,... maderos de mierda,...,cerdos de mierda ..., cerdos, ... pedazos de mierda"*, expressions totes elles que a banda del seu significat purament semàntic tenen un contingut injuriós pel context i ocasió en què foren proferides, màxim si com en el present cas el seu objecte són un agents de policia en funcions.

Igualment es considera acreditat el delict de resistència i desobediència als agents, tipificat a l'article 397 del Codi Penal, tota vegada que la conducta manifestament ofensiva i de oposició als agents des del primer moment de la seva intervenció, sent l'acusat qui es personà al despatx de policia exigint explicacions i en el moment en què el agents decidiren el seu control aquest marxà corrents, fent cas omís a les seves ordres fins que fou interceptat, oposant, aleshores, resistència al seu control i emmanillament.

CONSIDERANT SEGON.- Dels referits delictes n'és responsable penal en concepte d'autor, l'acusat F. V. G. de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, per haver realitzat personalment els fets punibles, participació que resulta acreditada, malgrat aquest ho hagi negat, per les declaracions dels propis agents afectats, tal i com consta al seu informe ratificat plenament a l'acte de la vista oral.

La defensa qüestiona el desenvolupament dels fets per quan s'oposen a la versió donada pel seu representat la quina és corroborada pel testimoni prestat de la part de la Sra. J. P. C. i V. M. F. C. presents al lloc dels fets.

Val a dir que dita versió apareix distorsionada en relació no tan sols als fets que originaren la intervenció dels agents per part d'una altra ocupant de l'apartament, R. D. R. que els havia requerit per agressions del seu company sentimental de nom B. V. M., i que finalment resultà detingut. Que l'esmentada R. D. r, degut a les lesions que presentava va haver de ser acompanyada (08.40 hores) al servei mèdic, essent dues les patrulles interventores, no sent la conducta del processat ni tranquil·la ni pacífica tal i com resulta de les declaracions dels agents interventors ratificades a l'acte de la vista oral.

CONSIDERANT TERCER.- Concorre la circumstància modificativa de l'article 30.9 del Codi Penal, agreujant de ser el subjecte passiu funcionari en exercici de les seves funcions, respecte el delict menor d'amenaça no condicional. No obstant, aquest tribunal a efectes de valorar la pena a imposar, ates les disposicions de l'article 56 del mateix text, el temps transcorregut des de la data dels fets i que en l'actualitat l'acusat manifesta tenir feina i parella estable, fent us de la facultat prevista a l'article 58 del Codi penal decideix imposar la pena única de nou mesos de presó tot amb caràcter condicional.

CONSIDERANT QUART.-. No procedeix efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil.

CONSIDERANT CINQUÈ.-: D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal procedeix imposar a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà,

D E C I D I M

Absoldre F. V. G. del delictes major d'amenaques condicionals del que venia acusat pel Ministeri Fiscal.

Condemnar F. V. G. com a responsable penal en concepte d'autor del delictes menor d'amenaques no condicionals amb l'agreujant de seu el subjecte passiu funcionari en l'exercici de les seves funcions, del delictes menor continuat d'injúries, i del delictes menor resistència i desobediència greu a l'autoritat, a la pena de NOU MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la condemna en dos anys, i al pagament de les despeses processals causades.

No hi ha lloc a responsabilitat civil.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies hàbils següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.